

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (sestā palāta)

2020. gada 2. aprīlī *

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – LESD 45. pants – Migrējošu darba ņēmēju sociālais nodrošinājums – Regula (EK) Nr. 883/2004 – 1. panta i) punkts – Darba ņēmēju brīva pārvietošanās – Vienlīdzīga attieksme – Sociālās priekšrocības – Direktīva 2004/38/EK – 2. panta 2) punkts – Regula (ES) Nr. 492/2011 – 7. panta 2. punkts – Ģimenes pabalsts – “Ģimenes locekļu” jēdziens – Nerezidentu darba ņēmēju laulātā bērna izslēgšana – Atšķirīga attieksme pret rezidentu darba ņēmēju laulātā bērnu – Pamatojums

Lietā C-802/18

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *conseil supérieur de la sécurité sociale* [Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas augstākā padome] (Luksemburga) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2018. gada 17. decembrī un kas Tiesā reģistrēts 2018. gada 19. decembrī, tiesvedībā

Caisse pour l'avenir des enfants

pret

FV,

GW,

TIESA (sestā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneši K. Toadere [*C. Toader*] un N. Jēskinens [*N. Jääskinen*] (referents),

ģenerālvokāts: M. Špunars [*M. Szpunar*],

sekretārs: A. Kalots Eskobars [*A. Calot Escobar*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Caisse pour l'avenir des enfants* vārdā – R. Jazbinsek un A. Rodesch, advokāti,
- FV un GW vārdā – P. Peuvrel, advokāts,
- Eiropas Komisijas vārdā – B.-R. Killmann un C. Valero, pārstāvji,

* Tiesvedības valoda – franču.

ņemot vērā pēc ģenerālvokāta uzklaušanās pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerālvokāta secinājumiem,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt LESD 45. pantu, 2. panta 2) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV 2004, L 158, 77. lpp., un labojumi – OV 2004, L 229, 35. lpp., un OV 2005, L 197, 34. lpp.), 1. panta i) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV 2004, L 166, 1. lpp., un labojums – OV 2004, L 200, 1. lpp.), kā arī 7. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā (OV 2011, L 141, 1. lpp.).
- 2 Šis lūgums ir iesniegts saistībā ar strīdu starp *Caisse pour l'avenir des enfants* [Bērnu nākotnes kasi] (Luksemburga) (turpmāk tekstā – “CAE”) un pārrobežu darba ņēmēju FV un viņa laulāto GW par šīs kases atteikumu piešķirt ģimenes pabalstus attiecībā uz bērnu no GW pirmās laulības, jo šim bērnam ar FV nav izcelšanās saiknes.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

Direktīva 2004/38

- 3 Direktīvas 2004/38 2. pantā ir paredzēts:

“Šajā direktīvā:

- 1) “Savienības pilsonis” ir ikviena persona, kurai ir kādas dalībvalsts valstiskā piederība;
- 2) “ģimenes loceklis” ir:
  - a) laulātais;
  - b) partneris, ar ko Savienības pilsonis ir noslēdzis reģistrētas partnerattiecības, pamatojoties uz kādas dalībvalsts tiesību aktiem, ja uzņēmējas dalībvalsts tiesību aktos reģistrētas partnerattiecības ir noteiktas kā līdzvērtīgas laulībai, un saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts attiecīgajos tiesību aktos paredzētajiem nosacījumiem;
  - c) Savienības pilsoņa, kā arī viņa laulātā vai b) apakšpunktā definētā partnera tiešie pēcnācēji vecumā līdz 21 gadam, kuri ir tā apgādībā;

[..].”

Regula Nr. 883/2004

4 Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 1. pantu:

“Šajā regulā:

[..]

i) “ģimenes loceklis” ir:

- 1) i) katra persona, ko definē vai atzīst par ģimenes locekli vai uzskata par mājsaimniecības locekli tiesību aktos, kuros paredzēti pabalsti;
- ii) attiecībā uz pabalstiem natūrā, kas paredzēti III sadaļas 1. nodaļā par slimību, maternitātes un līdzvērtīgiem paternitātes pabalstiem, – katra persona, ko definē vai atzīst par ģimenes locekli vai uzskata par mājsaimniecības locekli tās dalībvalsts tiesību aktos, kurā viņa dzīvo;
- 2) ja dalībvalsts tiesību akti, kas ir piemērojami saskaņā ar 1. apakšpunktu, nenošķir ģimenes locekļus no citām personām, kam tie ir piemērojami, tad laulāto, nepilngadīgos bērnus un apgādībā esošos bērnus, kas sasnieguši pilngadību, uzskata par ģimenes locekļiem;
- 3) ja saskaņā ar tiesību aktiem, kas ir piemērojami saskaņā ar 1. un 2. apakšpunktu, personu uzskata par ģimenes locekli vai mājsaimniecības locekli tikai tad, ja viņa dzīvo tajā pašā mājsaimniecībā, kurā apdrošinātā persona vai pensionārs, šo nosacījumu uzskata par izpildītu, ja attiecīgā persona ir galvenokārt atkarīga no apdrošinātās personas vai pensionāra;

[..]

z) “ģimenes pabalsts” ir visi pabalsti natūrā vai naudā, kas paredzēti, lai segtu ģimenes izdevumus, izņemot I pielikumā minēto uzturēšanas maksājumu un īpašo bērna piedzimšanas un adoptēšanas pabalstu avansus.”

5 Šīs regulas 2. panta 1. punktā ir noteikts:

“Šī regula attiecas uz dalībvalstu piederīgajiem, uz bezvalstniekiem un uz bēgļiem, kas dzīvo dalībvalstī, kuri ir pakļauti vai bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušām personām.”

6 Minētās regulas 3. panta 1. punktā ir paredzēts:

“Šī regula attiecas uz visiem tiesību aktiem, kuri skar šādas sociālā nodrošinājuma jomas:

[..]

j) ģimenes pabalsti.”

7 Regulas Nr. 883/2004 67. pants “Ģimenes locekļi, kas dzīvo citā dalībvalstī” ir formulēts šādi:

“Personai ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, tajā skaitā par savas ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī tā, kā tas būtu bijis, ja viņi dzīvotu pirmajā minētajā dalībvalstī. Tomēr pensionāram ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kura atbild par viņa pensiju.”

Regula Nr. 492/2011

- 8 Regulas Nr. 492/2011 7. panta 1. un 2. punktā ir noteikts:

“1. Darba ņēmējam, kas ir dalībvalsts valstspiederīgais, citā dalībvalstī valstspiederības dēļ nedrīkst piemērot citādus darba un nodarbinātības nosacījumus kā minētās valsts darba ņēmējiem, īpaši attiecībā uz atalgojumu, atlaišanu un bezdarba gadījumā – atjaunošanu darbā vai atkārtotu pieņemšanu darbā.

2. Šādam darba ņēmējam ir tādas pašas sociālās un nodokļu priekšrocības kā attiecīgās valsts darba ņēmējiem.”

Direktīva 2014/54/ES

- 9 Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/54/ES (2014. gada 16. aprīlis) par pasākumiem, ar ko veicina darba ņēmējiem piešķirto tiesību īstenošanu darba ņēmēju pārvietošanās brīvības jomā (OV 2014, L 128, 8. lpp.), 1. apsvērums ir formulēts šādi:

“Darba ņēmēju pārvietošanās brīvība ir Savienības pilsoņu pamatbrīvība, kas kā viens no Savienības iekšējā tirgus balstiem ir nostiprināta [LESD] 45. pantā. Tās īstenošana ir precizēta ar Savienības tiesību aktiem, kuru mērķis ir garantēt Savienības pilsoņiem un viņu ģimenes locekļiem piešķirto tiesību pilnīgu īstenošanu. Vārdi “viņu ģimenes locekļi” būtu jāsaprot tādā pašā nozīmē kā termins, kas definēts [..] Direktīvas [2004/38] 2. panta 2. punktā un kas attiecas arī uz pārobežu darba ņēmēju ģimenes locekļiem.”

- 10 Direktīvas 2014/54 1. pantā ir paredzēts:

“Šajā direktīvā ir izklāstīti noteikumi, kas palīdz vienveidīgāk piemērot un īstenot praksē tiesības, kas piešķirtas ar [LESD] 45. pantu un Regulas [Nr. 492/2011] 1. līdz 10. pantu. Šo direktīvu piemēro Savienības pilsoņiem, kas īsteno minētās tiesības, un viņu ģimenes locekļiem [..].”

- 11 Saskaņā ar šīs direktīvas 2. pantu:

“1. Šo direktīvu piemēro šādiem jautājumiem, kas minēti Regulas [Nr. 492/2011] 1. līdz 10. pantā, darba ņēmēju pārvietošanās brīvības jomā:

[..]

c) sociālo un nodokļu priekšrocību pieejamība;

[..].

2. Šīs direktīvas darbības joma atbilst Regulas [Nr. 492/2011] darbības jomai.”

Luksemburgas tiesības

- 12 Atbilstošās tiesību normas ir 269. un 270. pants Sociālā nodrošinājuma kodeksā (turpmāk tekstā – “Kodekss”), redakcijā, kas ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta, kad stājās spēkā 2016. gada 23. jūlija Likums, ar ko groza Sociālā nodrošinājuma kodeksu, grozīto 1967. gada 4. decembra Likumu par ienākuma nodokli un atceļ grozīto 2007. gada 21. decembra Likumu par piemaksu par bērnu (*Mémorial* A 2016, 2348. lpp., turpmāk tekstā – “2016. gada 23. jūlija likums”).

- 13 Kodeksa 269. panta 1. punktā, redakcijā, kas ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta, ir noteikts:

“Tiek ieviests pabalsts bērnu nākotnei, turpmāk tekstā – “ģimenes pabalsts”.

Tiesības uz ģimenes pabalstu rada:

- a) katrs bērns, kurš faktiski un ilgstoši dzīvo Luksemburgā un kuram tajā ir deklarētā dzīvesvieta;
  - b) ikvienas personas, kas ir pakļauta Luksemburgas tiesību aktiem un ietilpst Eiropas regulu vai kāda cita Luksemburgas sociālā nodrošinājuma nozarē noslēgta divpusēja vai daudzpusēja nolīguma, kurā ir paredzēta ģimenes pabalstu izmaksāšana atbilstoši nodarbinātības valsts tiesību aktiem, piemērošanas jomā, ģimenes locekļi, kas ir definēti 270. pantā. Ģimenes locekļiem ir jādzīvo valstī, kas ir paredzēta attiecīgajās regulās vai nolīgumos.”
- 14 Saskaņā ar Kodeksa 270. pantu, redakcijā, kas ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta, “269. panta 1. punkta b) apakšpunkta piemērošanas nolūkā par personas ģimenes locekļiem uzskata un tiesības uz ģimenes pabalstu rada šīs personas bērni, kas ir dzimuši laulībā, bērni, kuri ir dzimuši ārpus laulības, un adoptētie bērni”.
- 15 Saskaņā ar Kodeksa 272. panta 1. punkta pirmo teikumu, redakcijā, kas ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta, “ģimenes pabalsta summa ir 265 EUR par katru bērnu mēnesī”.

Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

- 16 FV strādā Luksemburgā un dzīvo Francijā kopā ar savu laulāto GW, kā arī viņu trim bērniem, no kuriem viens, t.i., HY, ir dzimis iepriekšējā GW savienībā. GW attiecībā uz HY ir atsevišķa aizgādība. Līdz dienai, kad stājās spēkā 2016. gada 23. jūlija likums, mājsaimniecība saņēma ģimenes pabalstus par šiem trim bērniem, ņemot vērā FV pārrobežu darba ņēmēja statusu.
- 17 No dienas, kad stājās spēkā 2016. gada 23. jūlija likums, ar kuru tika grozīts Kodekss, laulātā vai partnera bērnus izslēdzot no tā 270. pantā definētā jēdziena “ģimenes locekļi”, mājsaimniecība pārtrauca saņemt šos pabalstus attiecībā uz HY.
- 18 Ar 2016. gada 8. novembra lēmumu CAE, pamatojoties uz Regulas Nr. 883/2004 67. pantu un uz Kodeksa 269. un 270. pantu, redakcijā, kas ir piemērojama no dienas, kad stājās spēkā 2016. gada 23. jūlija likums, uzskatīja, ka no 2016. gada 1. augusta FV nav tiesību uz ģimenes pabalstu attiecībā uz HY, t.i., bērnu, kas dzimis 2000. gada 5. decembrī un tiek audzināts mājsaimniecībā, kuru viņš kopā ar GW veido kopš 2008. gada jūlija. Tā kā šis bērns ir dzimis GW iepriekšējā savienībā un viņam nav izcelšanās saiknes ar FV, šim bērnam nav “ģimenes locekļa” statusa šo tiesību normu izpratnē, un tas izslēdz tiesības uz Luksemburgas ģimenes pabalstu par minēto bērnu.
- 19 Saņēmusi prasību, ko FV iesniedza par šo lēmumu, *conseil arbitral de la sécurité sociale* [Luksemburgas Sociālās apdrošināšanas arbitražas padome] (Luksemburga) ar 2017. gada 17. novembra spriedumu šo prasību atzina par pamatotu, ciktāl tajā bija lūgts pēc 2016. gada 31. jūlija saglabāt ģimenes pabalstu attiecībā uz HY. *Conseil arbitral de la sécurité sociale* uzskata, ka:
- Luksemburgas ģimenes pabalsti veido sociālu priekšrocību Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta izpratnē; tie ir saistīti ar algota darba veikšanu, jo, lai tos piešķirtu, FV ir jābūt darba ņēmējam, kam ir piemērojami Luksemburgas tiesību akti; nav jāveic nošķiršana atkarībā no tā, vai šī sociālā priekšrocība, kā tas ir ģimenes pabalstu jomā, izpaužas kā bērna tiesības to saņemt vai tiesības šos pabalstus saņemt FV, kurš uzņemas atbildību par bērnu un kuram ir piemērojami Luksemburgas tiesību akti sociālajā jomā neatkarīgi no tā, vai viņš ir šīs valsts darba ņēmējs vai nav,

- ar režīmu, kas ieviests ar Kodeksa 269. un 270. pantu, redakcijā, kura ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta, ir izveidota atšķirīga attieksme atkarībā no attiecīgā bērna dzīvesvietas, ciktāl pastāv atšķirīga attieksme sociālo priekšrocību atzīšanā ģimenes pabalstu saņēmējam atkarībā no tā, vai runa ir par valsts darba ņēmēju, kura laulātā bērns, par kuru viņš uzņemas atbildību, dzīvo Luksemburgā, vai pārrobežu darba ņēmēju, kura laulātā bērns, par kuru viņš uzņemas atbildību, dzīvo nevis Luksemburgā, bet šī pārrobežu darba ņēmēja izcelsmes dalībvalstī; tas esot pretrunā Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktam, un
  - pat ja Regulas Nr. 883/2004 1. panta i) punktā nolūkā definēt jēdzienu “ģimenes loceklis” ir atsauce uz tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā ir iesniegts pabalsta pieteikums, atsaucies valsts likums, proti, Kodeksa 270. pants, redakcijā, kas ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta, neesot saderīgs ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu.
- 20 Ar prasības pieteikumu, kas 2017. gada 29. decembrī iesniegts *conseil supérieur de la sécurité sociale* (Luksemburga), CAE iesniedza apelācijas sūdzību par *conseil arbitral de la sécurité sociale* 2017. gada 17. novembra spriedumu. Tā apstrīdēja ģimenes pabalstu pielīdzināšanu sociālajai priekšrocībai un apgalvoja, ka objektīvi elementi, kas varētu pamatot iespējamo atšķirīgo attieksmi, nav tikuši ņemti vērā.
- 21 FV iebilda – vienlīdzīgas attieksmes princips nozīmē, ka Savienības pilsoņiem, kas dzīvo kādā dalībvalstī un ierodas citā dalībvalstī, lai tur strādātu, ir tiesības uz sociālajiem pabalstiem, uz sociālajām un nodokļu priekšrocībām, kā arī uz sociālo palīdzību, kura uzņemtajā dalībvalstī ir pieejama tās valstspiederīgajiem. FV uzskata, ka tāda pati argumentācija kā tā, kas ir pausta 2016. gada 15. decembra spriedumā *Depesme* u.c. (no C-401/15 līdz C-403/15, EU:C:2016:955), pēc analogijas būtu jāpiemēro attiecībā uz viņa mājāsaimniecību. Minētajā spriedumā Tiesa nosprieda, ka pārrobežu darba ņēmēja laulātā vai minētās uzņemotās dalībvalsts atzīta partnera bērni var tikt uzskatīti par viņa bērniem, lai viņš varētu izmantot tiesības saņemt finansiālu atbalstu augstākās izglītības iegūšanai, kas tiek uzskatīts par sociālu priekšrocību Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta izpratnē.
- 22 Šādos apstākļos *conseil supérieur de la sécurité sociale* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:
- “1) Vai Luksemburgas ģimenes pabalsts, kas tiek piešķirts saskaņā ar [Kodeksa] 269. un 270. pantu[, redakcijā, kura ir piemērojama no 2016. gada 1. augusta,] ir jāpielīdzina sociālajai priekšrocībai LESD 45. panta un Regulas [Nr. 492/2011] 7. panta 2. punkta izpratnē?
  - 2) Pielīdzināšanas gadījumā ģimenes locekļa definīcijai, kas ir piemērojama saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 [1. panta i) punktu], ir pretrunā plašāka ģimenes locekļa definīcija, kas ir paredzēta [..] Direktīvas [2004/38] 2. panta 2) punktā, jo šajā pēdējā minētajā ir izslēgta jebkāda dalībvalsts autonomija ģimenes locekļa definēšanā pretēji tam, kas ir nostiprināts koordinēšanas regulā, un pakārtoti ir izslēgts jebkāds galvenā sloga jēdziens. Vai ģimenes locekļa definīcijai Regulas Nr. 883/2004 1. panta [i) punkta] izpratnē ir jādod priekšroka, ņemot vērā tās specifiskumu sociālā nodrošinājuma sistēmu koordinēšanas kontekstā, un it īpaši – vai dalībvalsts saglabā savas pilnvaras, lai definētu ģimenes locekļus, kuriem ir tiesības uz ģimenes pabalstu?
  - 3) Ja ģimenes pabalstiem un – precīzāk – Luksemburgas ģimenes pabalstam ir piemērojams [..] Direktīvas [2004/38] 2. panta 2) punkts, vai laulātā bērna izslēgšanu no ģimenes locekļa definīcijas var uzskatīt par attaisnotu netiešu diskrimināciju, ņemot vērā dalībvalsts nacionālo mērķi nostiprināt bērna personiskās tiesības un nepieciešamību aizsargāt nodarbinātības dalībvalsts administrāciju, jo, paplašinot *ratione personae* piemērošanas jomu, Luksemburgas ģimenes pabalstu sistēmai, kas tostarp eksportē gandrīz 48 % no saviem ģimenes pabalstiem, tiktu uzlikts pārmērīgs slogs?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- 23 Ar pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai LESD 45. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ģimenes pabalsts, kas ir saistīts ar to, ka pārrobežu darba ņēmējs veic algotu darbu dalībvalstī, veido sociālu priekšrocību šo tiesību normu izpratnē.
- 24 Jāatgādina – LESD 45. panta 2. punktā ir noteikts, ka darba ņēmēju brīva pārvietošanās nozīmē, ka tiek novērsta jebkāda dalībvalstu darba ņēmēju diskriminācija pilsonības dēļ attiecībā uz nodarbinātību, darba samaksu un citiem darba un nodarbinātības nosacījumiem. Šī tiesību norma ir konkretizēta Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā, kurā ir precizēts, ka darba ņēmējam, kas ir kādas dalībvalsts pilsonis, citās dalībvalstīs ir tādas pašas sociālās un nodokļu priekšrocības kā attiecīgās valsts darba ņēmējiem (spriedums, 2017. gada 2. marts, *Eschenbrenner*, C-496/15, EU:C:2017:152, 32. punkts).
- 25 No vienlīdzīgas attieksmes mērķa, kas ir izvirzīts Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktā, izriet, ka jēdziens “sociālā priekšrocība”, kurš šajā tiesību normā ir attiecināts uz darba ņēmējiem, kas ir citu dalībvalstu pilsoņi, ietver visas priekšrocības, kuras neatkarīgi no tā, vai tās ir saistītas darba līgumu, vispārīgi ir atzītas valsts darba ņēmējiem galvenokārt viņu objektīvā darba ņēmēju statusa dēļ vai vienkārši tādēļ, ka viņu dzīvesvieta ir valsts teritorijā, un kuru attiecināšana uz darba ņēmējiem, kas ir citu dalībvalstu pilsoņi, tādēļ varētu sekmēt šādu darba ņēmēju mobilitāti Savienībā un tādējādi viņu integrāciju uzņemošajā dalībvalstī (spriedums, 2019. gada 18. decembris, *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava* u.c., C-447/18, EU:C:2019:1098, 47. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 26 Tiesa uzskatīja, ka Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts vienādi ir piemērojams gan migrējošiem darba ņēmējiem, kas dzīvo uzņemošajā dalībvalstī, gan pārrobežu darba ņēmējiem, kuri, kaut arī strādā algotu darbu pēdējā minētajā dalībvalstī, dzīvo citā dalībvalstī (spriedumi, 2016. gada 15. decembris, *Depesme* u.c., no C-401/15 līdz C-403/15, EU:C:2016:955, 37. punkts, kā arī 2019. gada 18. decembris, *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava* u.c., C-447/18, EU:C:2019:1098, 41. punkts).
- 27 Tādējādi Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts attiecas uz tādu darba ņēmēju kā FV, kas, kaut gan strādā Luksemburgā, dzīvo Francijā.
- 28 Līdz ar to ir jāpārbauda, vai tāds pabalsts kā pamatlīdētā aplūkotais ģimenes pabalsts ietilpst jēdzienā “sociālā priekšrocība” Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta izpratnē.
- 29 Šajā ziņā šajā tiesību normā izdarītā atsauce uz sociālajām priekšrocībām nevar tikt interpretēta šauri (spriedums, 2019. gada 18. decembris, *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava* u.c., C-447/18, EU:C:2019:1098, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 30 Taču šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka pamatlīdētā aplūkotais ģimenes pabalsts, kas veido priekšrocību, tāda pārrobežu darba ņēmēja kā FV gadījumā ir saistīts ar algota darba veikšanu Luksemburgā. Sākotnēji tas FV tika piešķirts tikai tāpēc, ka viņš bija pārrobežu darba ņēmējs, kam ir piemērojami Luksemburgas tiesību akti.
- 31 Tādējādi šāds pabalsts ir sociālā priekšrocība Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta izpratnē.
- 32 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka LESD 45. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ģimenes pabalsts, kas ir saistīts ar to, ka pārrobežu darba ņēmējs veic algotu darbu dalībvalstī, veido sociālo priekšrocību šo tiesību normu izpratnē.

Par otro un trešo jautājumu

- 33 Ar otro un trešo jautājumu, kas ir jāizskata kopā, iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai Regulas Nr. 883/2004 1. panta i) punkts, kas aplūkots kopā ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu un Direktīvas 2004/38 2. panta 2) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pārrobežu darba ņēmēji var saņemt ģimenes pabalstu, kas ir saistīts ar to, ka viņš veic algotu darbu dalībvalstī, tikai attiecībā uz saviem bērniem, izslēdzot viņu laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes, lai gan tiesības saņemt šādu pabalstu pastāv attiecībā uz visiem bērniem, kas dzīvo minētajā dalībvalstī.
- 34 Runājot par Regulas Nr. 883/2004 piemērojamību tādiem faktiem kā pamatlietā aplūkotie, ir jāpārbauda, vai tāds pabalsts kā pamatlietā aplūkotais ģimenes pabalsts ietilpst šīs regulas materiālajā piemērošanas jomā.
- 35 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo Tiesas judikatūru atšķirība starp pabalstiem, kas ietilpst Regulas Nr. 883/2004 piemērošanas jomā, un pabalstiem, kuri no tās ir izslēgti, galvenokārt balstās uz katra pabalsta būtiskajām pazīmēm, it īpaši uz tā mērķiem un piešķiršanas nosacījumiem, nevis uz to, vai pabalsts valsts tiesību aktā ir vai nav kvalificēts par sociālā nodrošinājuma pabalstu (spriedums, 2019. gada 18. decembris, *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava* u.c., C-447/18, EU:C:2019:1098, 22. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 36 Tādējādi pabalstu var uzskatīt par sociālā nodrošinājuma pabalstu, ja, pirmkārt, tas saņēmējiem tiek piešķirts neatkarīgi no jebkādiem individuāliem un diskrecionāriem personīgo vajadzību novērtējumiem, pamatojoties uz tiesību aktos definētu situāciju, un, otrkārt, ja tas attiecas uz kādu no riskiem, kas ir tieši uzskaitīti Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punktā (spriedums, 2019. gada 18. decembris, *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava* u.c., C-447/18, EU:C:2019:1098, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 37 Atbilstoši Tiesas judikatūrai pabalsti, kas automātiski tiek piešķirti ģimenēm, kuras atbilst konkrētiem objektīviem kritērijiem, kas attiecas tostarp uz to lielumu, ienākumiem un to kapitāla līdzekļiem, individuāli un diskrecionāri neizvērtējot personiskās vajadzības, un ir paredzēti ģimenes izdevumu segšanai, ir jāuzskata par sociālā nodrošinājuma pabalstiem (spriedumi, 2016. gada 14. jūnijs, Komisija/Apvienotā Karaliste, C-308/14, EU:C:2016:436, 60. punkts, un 2017. gada 21. jūnijs, *Martinez Silva*, C-449/16, EU:C:2017:485, 22. punkts).
- 38 Runājot par to, vai konkrēts pabalsts ir viens no Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētajiem ģimenes pabalstiem, ir jānorāda, ka saskaņā ar šīs regulas 1. panta z) punktu “ģimenes pabalsts” ir visi pabalsti natūrā vai naudā, kas paredzēti, lai segtu ģimenes izdevumus, izņemot minētās regulas I pielikumā minēto uzturēšanas maksājumu un īpašo bērna piedzimšanas un adoptēšanas pabalstu avansus. Tiesa jau ir nospriedusi, ka frāze “segt ģimenes izdevumus” ir jāinterpretē tādējādi, ka tā attiecas arī uz publisko ieguldījumu ģimenes budžetā, lai atvieglotu finanšu slogu saistībā ar bērnu uzturēšanu (spriedums, 2017. gada 21. jūnijs, *Martinez Silva*, C-449/16, EU:C:2017:485, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 39 Runājot par pamatlietā aplūkoto pabalstu, no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka, pirmkārt, tas tiek maksāts par visiem bērniem, kas dzīvo Luksemburgā, kā arī par visiem tiem nerezidentu darba ņēmēju bērniem, kuriem ir izcelšanās saikne ar minētajiem darba ņēmējiem. Tādējādi šis pabalsts tiek piešķirts, individuāli un diskrecionāri neizvērtējot personiskās vajadzības, bet pamatojoties uz likumā noteiktu situāciju. Otrkārt, ir skaidrs, ka minētais pabalsts veido publisku ieguldījumu ģimenes budžetā, kas ir paredzēts, lai atvieglotu finanšu slogu saistībā ar bērnu uzturēšanu.

- 40 No tā izriet, ka tāds pabalsts kā pamatlietā aplūkotais ģimenes pabalsts ir sociālā nodrošinājuma pabalsts, kas ir viens no Regulas Nr. 883/2004 3. panta 1. punkta j) apakšpunktā minētajiem ģimenes pabalstiem.
- 41 Turklāt tāds darba ņēmējs kā FV ietilpst Regulas Nr. 883/2004 *ratione personae* piemērošanas jomā, kas saskaņā ar tās 2. panta 1. punktu ir piemērojama dalībvalstu valstspiederīgajiem, kuri dzīvo kādā dalībvalstī un kuri ir pakļauti vai ir bijuši pakļauti vienas vai vairāku dalībvalstu tiesību aktiem, kā arī uz viņu ģimenes locekļiem un viņu apgādību zaudējušām personām.
- 42 Ņemot vērā iepriekš minēto, Regula Nr. 883/2004 ir piemērojama tādiem faktiem kā pamatlietā aplūkotie.
- 43 Turklāt nevar tikt izslēgta šīs regulas un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkta vienlaicīga piemērošana.
- 44 Tiesa ir atzinusi, ka, lai gan ir tiesa, ka Padomes Regulai (EEK) Nr. 1612/68 (1968. gada 15. oktobris) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Kopienā (OV 1968, L 257, 2. lpp.) un Padomes Regulai (EEK) Nr. 1408/71 (1971. gada 14. jūnijs) par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā, redakcijā, kas grozīta un atjaunināta ar Padomes 1996. gada 2. decembra Regulu (EK) Nr. 118/97 (OV 1997, L 28, 1. lpp.) (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 1408/71”), kas attiecīgi tika atceltas un aizstātas ar Regulu Nr. 492/2011 un Regulu Nr. 883/2004, nav viena un tā pati *ratione personae* piemērošanas joma, tomēr ir jāsecina, ka, tā kā Regula Nr. 1612/68 ir vispārpiemērojama saistībā ar darba ņēmēju brīvu pārvietošanos, šīs regulas 7. panta 2. punkts var būt piemērojams sociālajām priekšrocībām, kuras vienlaikus ietilpst īpašajā Regulas Nr. 1408/71 piemērošanas jomā (spriedums, 2011. gada 5. maijs, Komisija/Vācija, C-206/10, EU:C:2011:283, 39. punkts; šajā nozīmē skat. arī spriedumu, 1998. gada 12. maijs, *Martínez Sala*, C-85/96, EU:C:1998:217, 27. punkts).
- 45 Tiesa tādējādi, piemēram, uzskatīja, ka tāds pabalsts kā bērna kopšanas pabalsts, kas paredzēts, lai segtu ģimenes izdevumus, ietilpst Savienības tiesību materiālajā piemērošanas jomā kā ģimenes pabalsts Regulas Nr. 1408/71 4. panta 1. punkta h) apakšpunkta izpratnē un kā sociālā priekšrocība Regulas Nr. 1612/68 7. panta 2. punkta izpratnē (šajā nozīmē skat. spriedumu, 1998. gada 12. maijs, *Martínez Sala*, C-85/96, EU:C:1998:217, 27. un 28. punkts).
- 46 Šie apsvērumi *mutatis mutandis* attiecas arī uz Regulu Nr. 883/2004 un Regulu Nr. 492/2011.
- 47 Tādējādi uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, pamatojoties gan uz Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu, gan uz Regulu Nr. 883/2004.
- 48 Pirmkārt, runājot par Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu, kā tas izriet no šī sprieduma 32. punkta, tāds pabalsts kā pamatlietā aplūkotais ģimenes pabalsts ir sociālā priekšrocība minētās tiesību normas izpratnē.
- 49 Turklāt saskaņā ar Tiesas judikatūru uz migrējoša darba ņēmēja ģimenes locekļiem netieši attiecas vienlīdzīga attieksme, kas šim darba ņēmējam ir nodrošināta ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu (pēc analogijas skat. spriedumu, 2016. gada 15. decembris, *Depesme* u.c., no C-401/15 līdz C-403/15, EU:C:2016:955, 40. punkts).
- 50 Tiesa arī ir atzinusi, ka LESD 45. pants un Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar pārrobežu darba ņēmēja bērnu, kas var netieši saņemt pēdējā minētajā tiesību normā paredzētās sociālās priekšrocības, ir jāsaprot ne tikai bērns, kuram ir izcelšanās saikne ar šo darba ņēmēju, bet arī minētā darba ņēmēja laulātā vai reģistrēta partnera bērns, ja šis darba ņēmējs nodrošina šī bērna uzturu. Tiesa uzskata, ka pēdējā minētā prasība izriet no faktiskās situācijas, kas ir jānovērtē administrācijai un attiecīgā gadījumā valsts tiesām, pamatojoties uz ieinteresētās personas

sniegtajiem pierādījumiem, bet tām nav nedz jānosaka šīs līdzdalības bērna uzturēšanā iemesli, nedz skaitliski jānosaka tās konkrētais apmērs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. decembris, *Depesme* u.c., no C-401/15 līdz C-403/15, EU:C:2016:955, 64. punkts).

- 51 Tiesa uzskatīja, ka jēdziens pārrobežu darba ņēmēja “ģimenes loceklis”, uz kuru netieši attiecas vienlīdzīga attieksme saskaņā ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu, atbilst jēdzienam “ģimenes loceklis” Direktīvas 2004/38 2. panta 2) punkta izpratnē, kas ietver laulāto vai partneri, ar kuru Savienības pilsonis ir noslēdzis reģistrētas partnerattiecības, tiešos pēcnācējus vecumā līdz 21 gadam vai kuri ir viņa apgādībā, kā arī viņa laulātā vai partnera tiešos pēcnācējus. Tiesa īpaši šajā ziņā ņēma vērā Direktīvas 2014/54 1. apsvērumu, 1. pantu un 2. panta 2. punktu (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2016. gada 15. decembris, *Depesme* u.c., no C-401/15 līdz C-403/15, EU:C:2016:955, 52.–54. punkts).
- 52 Pamatlietā no iesniedzējtiesas lēmuma izriet, ka bērna bioloģiskais tēvs nemaksā uzturlīdzekļus bērna mātei. Tādējādi šķiet, ka FV, kas ir HY mātes laulātais, nodrošina šī bērna uzturu, bet tas tomēr ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 53 Tādējādi ir jānoskaidro, vai noteikums, kas aizliedz diskrimināciju pilsonības dēļ saistībā ar sociālajām priekšrocībām un kas ir ietverts Regulas Nr. 492/2011 7. pantā, nepieļauj dalībvalsts tiesību normas, kuras pārrobežu darba ņēmējam liedz saņemt tādu pabalstu kā pamatlietā aplūkotais ģimenes pabalsts par sava laulātā bērnu, ar kuru viņam nav izcelšanās saiknes.
- 54 Šajā ziņā vienlīdzīgas attieksmes princips, kas ir ietverts gan LESD 45. pantā, gan Regulas Nr. 492/2011 7. pantā, aizliedz ne tikai tiešu diskrimināciju pilsonības dēļ, bet arī visu veidu netiešu diskrimināciju, kura, piemērojot citus nošķiršanas kritērijus, faktiski rada tādu pašu rezultātu (spriedumi, 2010. gada 13. aprīlis, *Bressol* u.c., C-73/08, EU:C:2010:181, 40. punkts, kā arī 2019. gada 10. jūlijs, *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 26. punkts; pēc analogijas skat. arī spriedumu, 2016. gada 14. decembris, *Bragança Linares Verruga* u.c., C-238/15, EU:C:2016:949, 41. punkts).
- 55 Šajā gadījumā no Tiesas rīcībā esošajiem lietas materiāliem izriet, ka saskaņā ar pamatlietā aplūkotajiem valsts tiesību aktiem visi bērni, kuri dzīvo Luksemburgā, var pretendēt uz minēto ģimenes pabalstu, tas nozīmē, ka visi bērni, kuri ietilpst Luksemburgā dzīvojoša darba ņēmēja mājsaimniecībā, var pretendēt uz to pašu pabalstu, ieskaitot šī darba ņēmēja laulātā bērnus. Savukārt nerezidenti darba ņēmēji uz to var pretendēt tikai par saviem bērniem, izslēdzot sava laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes.
- 56 Šāds uz dzīvesvietu balstīts nošķirums, kas var būt vairāk nelabvēlīgs citu dalībvalstu pilsoņiem, jo nerezidenti visbiežāk ir citu valstu pilsoņi, rada netiešu diskrimināciju pilsonības dēļ, kura var tikt pieļauta tikai ar nosacījumu, ka tā ir objektīvi pamatota (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 28. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 57 Tam, ka tiesības uz pamatlietā aplūkoto ģimenes pabalstu ar pamatlietā aplūkotajiem valsts tiesību aktiem tiek piešķirtas tieši bērnam, kas dzīvo Luksemburgā, bet, runājot par nerezidentiem darba ņēmējiem, šīs tiesības tiek piešķirtas darba ņēmējam attiecībā uz viņa ģimenes locekļiem, kuri ir definēti šajos tiesību aktos, šajā ziņā nav nekādas nozīmes. No judikatūras izriet, ka savu raksturozīmju dēļ ģimenes pabalstus nevar uzskatīt par tādiem, kas maksājami indivīdam neatkarīgi no viņa ģimenes stāvokļa (šajā ziņā skat. spriedumus, 2002. gada 5. februāris, *Humer*, C-255/99, EU:C:2002:73, 50. punkts, un 2009. gada 26. novembris, *Slanina*, C-363/08, EU:C:2009:732, 31. punkts).
- 58 Lai minētā netiešā diskriminācija būtu pamatota, tai ir jābūt atbilstošai, lai nodrošinātu leģitimā mērķa sasniegšanu, un tā nedrīkst pārsniegt to, kas ir nepieciešams šā mērķa sasniegšanai (šajā ziņā skat. spriedumu, 2019. gada 10. jūlijs, *Aubriet*, C-410/18, EU:C:2019:582, 29. punkts).

- 59 Iesniedzējtiesa šajā ziņā min, pirmkārt, “valsts mērķi nostiprināt bērna personiskās tiesības” un, otrkārt, “vajadzību aizsargāt nodarbinātības dalībvalsts administrāciju, jo, paplašinot *ratione personae* piemērošanas jomu, Luksemburgas ģimenes pabalstu sistēmai, kas tostarp eksportē gandrīz 48 % no tās ģimenes pabalstiem, tiktu uzlikts pārmērīgs slogs”.
- 60 Runājot par valsts mērķi nostiprināt bērna personiskās tiesības, nešķiet, ka šāds mērķis varētu pamatot pamatlietā aplūkoto netiešo diskrimināciju.
- 61 Kā Eiropas Komisija to ir norādījusi savos rakstveida apsvērumos, lai gan tiesības uz pamatlietā aplūkoto ģimenes pabalstu ar pamatlietā aplūkotajiem valsts tiesību aktiem tieši ir piešķirtas bērnam, kurš dzīvo Luksemburgā, šķiet, ka, runājot par nerezidentiem darba ņēmējiem, šīs tiesības ir piešķirtas darba ņēmējam attiecībā uz viņa ģimenes locekļiem, kas ir definēti šajos tiesību aktos, proti, bērniem, kuriem ir izcelšanās saikne ar šo darba ņēmēju, izslēdzot viņa laulātā bērnus, kam ar viņu nav šādas saiknes. Tādējādi šķiet, ka nerezidentu darba ņēmēju bērniem ar pamatlietā aplūkotajiem valsts tiesību aktiem netiek piešķirtas nekādas personiskas tiesības.
- 62 Runājot par mērķi aizsargāt nodarbinātības dalībvalsts administrāciju, jo, paplašinot ģimenes pabalsta *ratione personae* piemērošanas jomu, “Luksemburgas ģimenes pabalstu sistēmai tiktu uzlikts pārmērīgs slogs”, ja pieņem, ka šo mērķi varētu uzskatīt par leģitīmu, pamatlietā aplūkotā netiešā diskriminācija katrā ziņā nešķiet ne atbilstoša, ne vajadzīga, lai atrisinātu iespējamo problēmu, ko rada Luksemburgas ģimenes pabalstu eksports.
- 63 Pirmkārt, piešķirot pamatlietā aplūkoto ģimenes pabalstu visiem bērniem, kam ir izcelšanās saikne ar pārrobežu darba ņēmējiem, pat ja nav pierādīts, ka pastāv kopīga māsasaimniecība vai ka bērns ir apgādībā, Luksemburgas likumdevējs pats ir izvēlējiem plašu šī pabalsta saņēmēju loka interpretāciju. Otrkārt, šo mērķi varētu sasniegt ar pasākumiem, kas vienādi ietekmē gan rezidentus darba ņēmējus, gan pārrobežu darba ņēmējus.
- 64 Tādējādi Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts nepieļauj dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām nerezidenti darba ņēmēji tādu pabalstu kā pamatlietā aplūkotais ģimenes pabalsts var saņemt tikai par saviem bērniem, izslēdzot viņu laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes, lai gan tiesības saņemt šo pabalstu ir visiem bērniem, kas dzīvo šajā dalībvalstī.
- 65 Otrkārt, runājot par Regulu Nr. 883/2004, tās 67. pantā ir paredzēts, ka personai ir tiesības uz ģimenes pabalstiem saskaņā ar kompetentās dalībvalsts tiesību aktiem, tostarp par savas ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī, tā, kā tas būtu bijis, ja viņi dzīvotu pirmajā minētajā dalībvalstī.
- 66 Saskaņā ar Regulas Nr. 883/2004 1. panta i) punktu šajā regulā “ģimenes loceklis” ir katra persona, ko definē vai atzīst par ģimenes locekli vai uzskata par māsasaimniecības locekli tiesību aktos, kuros ir paredzēti pabalsti.
- 67 Pamatojoties uz šo definīciju, kā arī uz 2015. gada 22. oktobra spriedumu *Trapkowski* (C-378/14, EU:C:2015:720), CAE norāda, ka kompetentajai dalībvalstij ir jādefinē ģimenes locekli, kam ir tiesības uz ģimenes pabalstu. Tādējādi valsts likumdevēja kompetencē ir ierobežot ģimenes pabalstu izmaksu, attiecinot to tikai uz bērniem, kam ir izcelšanās saikne ar darba ņēmēju.
- 68 Šajā ziņā saistībā ar Regulas Nr. 883/2004 mērķi nodrošināt dažādu valstu sistēmu koordinēšanu, neorganizējot kopīgu sociālā nodrošinājuma sistēmu, Tiesa, protams, atzina, ka personas, kam ir tiesības uz ģimenes pabalstiem, tiek noteiktas saskaņā ar valsts tiesībām (spriedums, 2015. gada 22. oktobris, *Trapkowski*, C-378/14, EU:C:2015:720, 44. punkts).
- 69 Tomēr ir skaidrs arī, ka, izmantojot šo kompetenci, dalībvalstīm ir jāievēro Savienības tiesības, šajā gadījumā noteikumi par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos (pēc analogijas skat. spriedumu, 2017. gada 7. decembris, *Zaniewicz-Dybeck*, C-189/16, EU:C:2017:946, 40. punkts).

- 70 Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punkts, kas īpašajā sociālo priekšrocību piešķiršanas jomā ir īpaša vienlīdzīgas attieksmes noteikuma, kurš ir paredzēts LESD 45. panta 2. punktā un ir interpretējams tāpat kā pēdējā minētā tiesību norma, izpausme (spriedumi, 2016. gada 15. decembris, *Depesme* u.c., no C-401/15 līdz C-403/15, EU:C:2016:955, 35. punkts, kā arī 2019. gada 18. decembris, *Generálny riaditeľ Sociálnej poisťovne Bratislava* u.c., C-447/18, EU:C:2019:1098, 39. punkts), kā tas ir secināts šī sprieduma 64. punktā, nepieļauj dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām nerezidenti darba ņēmēji var saņemt tādu pabalstu kā pamatlietā aplūkotais ģimenes pabalsts tikai par saviem bērniem, izslēdzot viņu laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes, kaut gan tiesības saņemt šo pabalstu ir visiem bērniem, kas dzīvo šajā dalībvalstī.
- 71 Ņemot vērā visus iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 883/2004 1. panta i) punkts un 67. pants, kas aplūkoti kopā ar Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu un Direktīvas 2004/38 2. panta 2) punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pārrobežu darba ņēmēji var saņemt ģimenes pabalstu, kas ir saistīts ar to, ka tie veic algotu darbu šajā dalībvalstī, tikai par saviem bērniem, izslēdzot viņu laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes, bet kuriem viņi nodrošina uzturu, kaut gan tiesības saņemt šo pabalstu ir visiem bērniem, kas dzīvo minētajā dalībvalstī.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 72 Attiecībā uz pamatlietas pusēm šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto pušu izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (sestā palāta) nospriež:

- 1) LESD 45. pants un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ģimenes pabalsts, kas ir saistīts ar to, ka pārrobežu darba ņēmējs veic algotu darbu dalībvalstī, veido sociālo priekšrocību šo tiesību normu izpratnē.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu 1. panta i) punkts un 67. pants, kas aplūkoti kopā Regulas Nr. 492/2011 7. panta 2. punktu un 2. panta 2) punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādas dalībvalsts tiesību normas, saskaņā ar kurām pārrobežu darba ņēmēji var saņemt ģimenes pabalstu, kas ir saistīts ar to, ka viņi veic algotu darbu šajā dalībvalstī, tikai par saviem bērniem, izslēdzot viņu laulātā bērnus, ar kuriem viņiem nav izcelšanās saiknes, bet kuriem viņi nodrošina uzturu, kaut gan tiesības saņemt šo pabalstu ir visiem bērniem, kas dzīvo minētajā dalībvalstī.

[Paraksti]